

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2005/65/EB

frá 26. október 2005

um að efla hafnarvernd

(Texti sem varðar EES)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Váatvik sem stafa af hryðjuverkastarfsemi eru ein mesta ógn sem steðjar að hugsjónum lýðræðis og frelsis og þeim friðargildum sem liggja til grundvallar Evrópusambandinu.
- 2) Vernda skal fólk, grunnvirki og búnað í höfnum gegn váatvikum og eyðileggjandi áhrifum þeirra. Flutningsþegar, efnahagslífið og samfélagið í heild myndu njóta góðs af slíkri vernd.
- 3) Þann 31. mars 2004 samþykktu Evrópuþingið og ráð Evrópusambandsins reglugerð (EB) nr. 725/2004 ⁽⁴⁾ um að efla vernd skipa og hafnaraðstöðu. Ráðstafanir um siglingavernd, sem komið er á með þeirri reglugerð, eru aðeins hluti af þeim ráðstöfunum sem eru nauðsynlegar til að ná viðeigandi verndarstigi í öllum hlekkjum flutningakeðjunnar sem tengjast siglingum. Sú reglugerð takmarkast við gildissvið verndarráðstafana um borð í skipum og milliliðalaus tengsl skipa og hafnar.

- 4) Í því skyni að ná fram eins mikilli vernd og unnt er fyrir atvinnuvegi á sviði siglinga- og hafnarstarfsemi, skal innleiða verndarráðstafanir sem ná til allra hafna innan marka sem aðildarríkið sem í hlut á skilgreinir og tryggir þar með að verndarráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004 njóti góðs af aukinni vernd á sviði hafnarstarfsemi. Þessar ráðstafanir skulu gilda um allar hafnir þar sem ein hafnaraðstaða eða fleiri, sem reglugerð (EB) nr. 725/2004 tekur til, eru staðsettar.
- 5) Verndarmarkmiðum þessarar tilskipunar skal náð með því að gera viðeigandi ráðstafanir með fyrirvara um reglur aðildarríkjanna á sviði þjóðaröryggis og ráðstafanir, sem eru gerðar á grundvelli VI. bálks sáttmálans um Evrópusambandið.
- 6) Aðildarríki skulu styðjast við nákvæmt áhættumat til að skera úr um hvar mörk hafnarsvæðisins liggja með tilliti til verndar, auk annarra ráðstafana sem krafist er til að tryggja viðeigandi hafnarvernd. Slíkar ráðstafanir skulu vera mismunandi með tilliti til ríkjandi vástigs og endurspegla ólíkt áhættusnið mismunandi undirsvæða innan hafnarinnar.
- 7) Aðildarríki skulu samþykkja verndaráætlanir hafna sem fela í sér áhættumat hafnar. Til þess að verndarráðstafanir séu skilvirkar er einnig nauðsynlegt að hafa skýra verkaskiptingu milli allra aðila sem málið varðar auk reglulegra æfinga. Þessi skýra verkaskipting og skráning æfinga í formi verndaráætlana hafna er talið stuðla verulega að skilvirkni bæði fyrirbyggjandi ráðstafana og ráðstafana um úrbætur í hafnarvernd.
- 8) Ekjuskip eru sérstaklega berskjölduð fyrir váatvikum, einkum ef þau flytja farþega auk farms. Grípa skal til fullnægjandi ráðstafana á grundvelli áhættumats sem tryggir að bifreiðar og vörubifreiðar sem eiga að fara um borð í ekjuskip, sem eru í ferðum innanlands eða milli landa, skapi ekki áhættu fyrir skipið, farþega þess og áhöfn eða farm. Ráðstafanirnar sem grípið er til skulu vera þannig að starfsemin gangi sem greiðlegast fyrir sig.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 120, 20.5.2005, bls. 28.⁽²⁾ Stjtið. ESB C 43, 18.2.2005, bls. 26.⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 10. maí 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 6. október 2005.⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 129, 29.4.2004, bls. 6.

- 9) Aðildarríki skulu vera í stakk búin að setja á stofn nefndir um hafnarvernd sem falið er að veita hagnýta ráðgjöf í höfnum sem falla undir þessa tilskipun.
- 10) Aðildarríki skulu sjá til þess að allir aðilar sem málið varðar viðurkenni með skýrum hætti ábyrgð á sviði hafnarverndar. Aðildarríki skulu fara að verndarreglum og skipa ábyrgt yfirvald fyrir allar hafnir sínar, samþykkja allt áhættumat og verndaráætlanir fyrir hafnir sínar, setja á og kynna, eftir því sem við á, vástig og tryggja að ráðstafanir séu vel kynntar, framkvæmdar og samræmdar.
- 11) Aðildarríki skulu samþykkja mat og áætlanir og fylgjast með framkvæmd þeirra í höfnum sínum. Í því skyni að lágmarka röskun í höfnum og íþyngja stjórnsýslu hjá skoðunaraðilum sem minnst skal eftirlit framkvæmdastjórnarinnar með framkvæmd þessarar tilskipunar fara fram samhliða skoðununum sem kveðið er á um í 4. mgr. 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 725/2004.
- 12) Aðildarríki skulu sjá til þess að tengilið fyrir hafnarvernd verði falið hlutverk tengiliðs milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna. Þeir skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um það hvaða hafnir falli undir þessa tilskipun á grundvelli áhættumats sem gert er.
- 13) Skilvirk og stöðluð beiting ráðstafana samkvæmt þessari stefnu vekur áleitnar spurningar í tengslum við fjármögnun. Fjármögnun viðbótarverndarráðstafana skal ekki valda röskun á samkeppni. Eigi síðar en 30. júní 2006 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið niðurstöður rannsóknar um kostnað við ráðstafanir, sem gripið er til samkvæmt þessari tilskipun, og skoða einkum með hvaða hætti fjármögnun skiptist milli opinberra yfirvalda, hafnaryfirvalda og rekstraraðila.
- 14) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 15) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 16) Skilgreina skal málsmeðferð um aðlögun þessarar tilskipunar með það í huga að taka mið af þróun alþjóðlegra gerninga og, að fenginni reynslu, að aðlaga eða bæta við ítarleg ákvæði viðaukanna við þessa tilskipun án þess að víkka gildissvið hennar.
- 17) Þar sem aðildarríkin geta ekki náð markmiðum þessarar tilskipunar nægilega vel, þ.e. að innleiða á yfirvegaðan hátt viðeigandi ráðstafanir varðandi stefnumótun í sjóflutningum og hafnarmálum, og auðveldara er að ná þessum markmiðum á vettvangi Bandalagsins þar eð þessi tilskipun nær til allrar Evrópu, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreiffræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans.
- 18) Þar sem þessi tilskipun varðar hafnir við sjó ættu skuldbindingarnar í henni ekki að gilda um Austurríki, Tékkland, Ungverjaland, Lúxemborg eða Slóvakíu.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

- Meginmarkmið þessarar tilskipunar er að innleiða ráðstafanir Bandalagsins til að efla hafnarvernd andspænis ógnunum um váatvik. Þessi tilskipun skal einnig tryggja að verndarráðstafanir, sem gerðar eru samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004, njóti góðs af aukinni hafnarvernd.
- Ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., skulu samanstanda af:
 - sameiginlegum grunnreglum um verndarráðstafanir hafna,
 - kerfi til framkvæmdar þessum reglum,
 - viðeigandi kerfi til eftirlits með því að reglum sé fylgt.

2. gr.

Gildissvið

- Í þessari tilskipun er mælt fyrir um verndarráðstafanir sem fara skal eftir í höfnum. Aðildarríki mega beita ákvæðum þessarar tilskipunar á sviðum sem tengjast höfnum.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. Ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, skulu gilda um hverja höfn á yfirráðasvæði aðildarríkis með eina hafnaraðstöðu eða fleiri og á þeim svæðum sem hver samþykkt verndaráætlun hafnar samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004 tekur til. Þessi tilskipun gildir ekki um hernaðarmannvirki í höfnum.

3. Aðildarríki skulu skilgreina fyrir hverja höfn mörk hafnarinnar, að því er varðar þessa tilskipun, og taka með viðeigandi hætti tillit til upplýsinga frá áhættumati fyrir höfn.

4. Hafi aðildarríki skilgreint mörk hafnaraðstöðu í skilningi reglugerðar (EB) nr. 725/2004 þannig að þau nái með virkum hætti yfir höfnina skulu viðeigandi ákvæði reglugerðar (EB) nr. 725/2004 ganga framur þessari tilskipun.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „höfn“: tiltekið landssvæði og hafsvæði með mörk skilgreind af hálfu aðildarríkis þar sem höfnin er staðsett, þar sem fram fer vinna og búnað er að finna sem er hannaður til að greiða fyrir flutningastarfsemi á sviði sjóflutninga í atvinnuskyni,
2. „tengsl skips og hafnar“: tengsl sem eiga sér stað þegar skip verður beint og tafarlaust fyrir áhrifum af aðgerðum sem tengjast flutningi fólks eða vöru eða við það að skipinu er veitt hafnarþjónusta eða hún er veitt af hálfu skipsins,
3. „hafnaraðstaða“: staður þar sem tengsl skips og hafnar eiga sér stað; þar á meðal svæði á borð við akkerislægi, biðsvæði skipa við bryggju og aðkomuleiðir frá sjó, eftir því sem við á,
4. „tengiliður fyrir hafnarvernd“: aðili sem hvert aðildarríki tilnefnir sem tengilið framkvæmdastjórnarinnar og annarra aðildarríkja og til að greiða fyrir, fylgja eftir og upplýsa um beitingu ráðstafana um hafnarvernd sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun,
5. „stjórnvald hafnarverndar“: stjórnvaldið sem ber ábyrgð á verndarmálum í tiltekinni höfn.

4. gr.

Samhæfing við ráðstafanir sem gripið er til við beitingu reglugerðar (EB) nr. 725/2004

Aðildarríki skulu tryggja að verndaráætlunir hafnar, sem eru innleiddar með þessari tilskipun, séu í góðu samræmi við ráðstafanirnar sem gerðar eru samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004.

5. gr.

Stjórnvald hafnarverndar

1. Aðildarríki skulu tilnefna stjórnvald hafnarverndar fyrir hverja höfn sem tilskipun þessi tekur til. Tilnefna má stjórnvald hafnarverndar fyrir fleiri en eina höfn.

2. Stjórnvald hafnarverndar skal vera ábyrgt fyrir að undirbúa og að hrinda í framkvæmd verndaráætlunum hafna byggðum á niðurstöðum áhættumats fyrir höfn.

3. Aðildarríki mega tilnefna „lögbært yfirvald um siglingavernd“ sem kveðið er á um samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004 sem stjórnvald hafnarverndar.

6. gr.

Áhættumat fyrir höfn

1. Aðildarríki skulu tryggja að áhættumat fyrir hafnir fari fram í tengslum við hafnirnar sem falla undir þessa tilskipun. Við þetta mat skal taka tilhlýðilegt tillit til sérstakra aðstæðna hinna ýmsu hluta hafnar og, telji viðkomandi stjórnvald í aðildarríkinu það eiga við, aðliggjandi svæða ef þau hafa áhrif á vernd í höfninni og taka tillit til mats á hafnaraðstöðu innan marka hennar eins og það fer fram samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004.

2. Hvert áhættumat fyrir höfn skal fara fram að teknu tilliti til krafna sem taldar eru upp í I. viðauka að lágmarki.

3. Viðurkenndur verndaraðili, sem um getur í 11. gr., má gera áhættumat fyrir hafnir.

4. Hlutaðeigandi aðildarríki skal samþykkja áhættumat fyrir hafnir.

7. gr.

Verndaráætlun hafnar

1. Með fyrirvara um niðurstöður áhættumats fyrir hafnir skulu aðildarríki tryggja að verndaráætlanir hafna séu gerðar, þeim haldið við og þær uppfærðar. Í verndaráætlunum hafna skal taka á sérstökum aðstæðum í hinum ýmsu hlutum hafnar og samþætta verndaráætlanir fyrir hina ýmsu hafnaraðstöðu innan marka hennar sem komið er á samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004.

2. Í verndaráætlunum hafna skal auðkenna, fyrir hvert hinna mismunandi vástiga sem um getur í 8. gr.:

a) verklagsreglurnar sem fylgja á,

b) ráðstafanirnar sem eiga að vera fyrir hendi,

c) aðgerðirnar sem grípa á til.

3. Í hverri verndaráætlun hafnar skal að lágmarki taka tillit til krafna sem taldar eru upp í II. viðauka. Þar sem það á við og að svo miklu leyti sem við á skal verndaráætlun hafnar einkum fela í sér verndaráætlunir sem gilda um farþega og ökutæki á leið um borð í hafskip sem flytja farþega og ökutæki. Ef um er að ræða alþjóðlega sjóflutningaþjónustu skulu hlutaðeigandi aðildarríki eiga samstarf um áhættumat.

4. Viðurkenndur verndaraðili, sem um getur í 11. gr., má gera verndaráætlanir hafna.

5. Hlutaðeigandi aðildarríki skal samþykkja verndaráætlanir hafna áður en þeim er hrint í framkvæmd.

6. Aðildarríki skulu tryggja að eftirlit sé haft með framkvæmd verndaráætlana hafna. Eftirlitið skal samhæft annarri eftirlitsstarfsemi sem fer fram í höfninni.

7. Aðildarríki skulu tryggja að fullnægjandi æfingar fari fram, að teknu tilliti til krafna um grunnverndarþjálfunina sem tilgreind er í III. viðauka.

8. gr.

Vástig

1. Aðildarríki skulu innleiða kerfi um vástig fyrir hafnir eða hluta hafna.

2. Vástigin skulu vera þrjú samkvæmt skilgreiningu í reglugerð (EB) nr. 725/2004.

— „Vástig 1“: það stig þegar viðhlítandi lágmarksverndaráðstöfunum skal beitt öllum stundum.

— „Vástig 2“: það stig þegar viðhlítandi viðbótarverndaráðstöfunum skal beitt tímabundið vegna aukinnar hættu á váatviki.

— „Vástig 3“: það stig þegar grípa skal tímabundið til sértækra verndar- og öryggisráðstafa meðan líkur eru taldar á váatviki eða það er yfirvofandi, þótt e.t.v. sé ekki unnt að benda á tiltekið skotmark.

3. Aðildarríki skulu ákvarða vástig sem er notað fyrir hverja höfn eða hluta hafnar. Á hverju vástigi má aðildarríki ákvarða að beita eigi mismunandi verndaráðstöfunum á mismunandi stöðum innan hafnarinnar með tilliti til niðurstaðna áhættumats fyrir höfn.

4. Aðildarríki skulu senda til viðkomandi einstaklings eða einstaklinga upplýsingar um vástig, sem er í gildi fyrir hverja höfn eða hluta hafnar, auk allra breytinga á þeim.

9. gr.

Verndarfulltrúi hafnar

1. Hlutaðeigandi aðildarríki skal samþykkja verndarfulltrúa fyrir hverja höfn. Þar sem því verður við komið skal hver höfn hafa verndarfulltrúa hafnar en má, ef við á, hafa sameiginlegan verndarfulltrúa.

2. Verndarfulltrúar hafna skulu gegna hlutverki tengiliðar í málum sem tengjast hafnarvernd.

3. Ef verndarfulltrúi hafnar er ekki hinn sami og verndarfulltrúi hafnaraðstöðu skal tryggt að verndarfulltrúi (eða -fulltrúar) samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004 starfi náið saman.

10. gr.

Endurskoðun

1. Aðildarríki skulu tryggja að áhættumat fyrir hafnir og verndaráætlanir hafna séu endurskoðaðar eftir því sem við á. Áhættumat og verndaráætlanir skal endurskoða a.m.k. einu sinni á fimm ára fresti.

2. Umfang endurskoðunarinnar skal vera í samræmi við ákvæði 6. eða 7. gr. eftir því sem við á.

15. gr.

11. gr.

Viðurkenndur verndaraðili

Aðildarríki mega tilnefna viðurkennda verndaraðila til að ná markmiðum þessarar tilskipunar. Viðurkenndir verndaraðilar skulu uppfylla skilyrðin í IV. viðauka.

12. gr.

Tengiliður fyrir hafnarvernd

Aðildarríki skulu tilnefna tengilið til að sjá um hafnarverndarmál. Aðildarríki mega tilnefna tengiliðinn, sem tilnefndur er samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004, til að sjá um hafnarverndarmál. Tengiliður fyrir hafnarvernd skal senda skrá til framkvæmdastjórnarinnar yfir hafnir, sem þessi tilskipun tekur til, og upplýsa hana um hvers kyns breytingar á þessari skrá.

13. gr.

Framkvæmd og samræmisathugun

1. Aðildarríki skulu setja upp kerfi sem tryggir fullnægjandi og reglubundið eftirlit með verndaráætlunum hafna og framkvæmd þeirra.

2. Framkvæmdastjórnin skal, í samvinnu við tengiliðina sem um getur í 12. gr., hafa eftirlit með framkvæmd þessarar tilskipunar af hálfu aðildarríkja.

3. Þetta eftirlit skal fara fram samhliða skoðuninum sem kveðið er á um í 4. mgr. 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 725/2004.

14. gr.

Aðlögun

Breyta má ákvæðum I. til IV. viðauka í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 15. gr. án þess að vikka gildissvið þessarar tilskipunar.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem komið er á fót með reglugerð (EB) nr. 725/2004.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

16. gr.

Trúnaðarkvæð upplýsinga og miðlun þeirra

1. Við beitingu þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin gera viðeigandi ráðstafanir, í samræmi við ákvæði ákvörðunar Kola- og stálbandalags Evrópu og Kjarnorkubandalags Evrópu 2001/844/EB⁽¹⁾, til að vernda trúnaðarupplýsingar sem hún hefur aðgang að eða aðildarríkin senda henni.

Aðildarríki skulu grípa til jafngildra ráðstafana í samræmi við viðeigandi innlenda löggjöf.

2. Allt starfsfólk sem sér um skoðanir vegna siglingaverndar eða hefur aðgang að trúnaðarupplýsingum, sem varða þessa tilskipun, skulu hafa viðeigandi öryggisvottun þess aðildarríkis þar sem viðkomandi starfsmenn eru ríkisborgarar.

17. gr.

Refsiákvæði

Aðildarríki skulu tryggja að refsingar, sem teknar eru upp vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, séu skilvirkar, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

(¹) Stjtið. EB L 317, 3.12.2001, bls. 1. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2005/94/EB, KBE (Stjtið. ESB L 31, 4.2.2005, bls. 66).

18. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáskilgæfufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. júní 2007. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

19. gr.

Matsskýrsla

Eigi síðar en 15. desember 2008 og á fimm ára fresti þar á eftir skal framkvæmdastjórnin leggja matsskýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið sem byggist m.a. á upplýsingum sem fengnar eru skv. 13. gr. Í skýrslunni skal framkvæmdastjórnin kanna að hve miklu leyti aðildarríkin uppfylla kröfur þessarar tilskipunar og hversu skilvirkar ráðstafanirnar, sem gripið er til,

eru. Ef nauðsyn krefur skal hún leggja fram tillögur um viðbótarráðstafanir.

20. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

21. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna sem hafa yfir að ráða höfnum sem um getur í 2. mgr. 2. gr.

Gjört í Strassborg 26. október 2005.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. ALEXANDER

forseti.

I. VIÐAUKI

ÁHÆTTUMAT FYRIR HÖFN

Áhættumat fyrir höfn er undirstaða verndaráætlunar hafnar og framkvæmdar hennar. Áhættumat fyrir höfn felst a.m.k. í eftirfarandi:

- greiningu og mati á mikilvægum eignum og grunnvirkjum sem áriðandi er að vernda,
- greiningu á mögulegum ógnum við þessar eignir og grunnvirki og mati á líkum á að til þeirra komi svo unnt sé að koma á og forgangsraða verndarráðstöfunum,
- greiningu, vali á og forgangsöröðun gagnráðstafana og breytingu á verkferlum og áhrifamætti þeirra með það að markmiði að fækka veilum og,
- greiningu á veikleikum, þar á meðal mannlegum veikleikum, í grunnvirkjum, stefnu og verklagsreglum. Í því augnamiði skal í matinu a.m.k.:
- greina svæði sem varða hafnarvernd og skilgreina þannig einnig mörk hafnarinnar. Í þessu felst hafnaraðstaða sem fellur þegar undir reglugerð (EB) nr. 725/2004 þar sem áhættumat hennar liggur til grundvallar.
- greina verndarviðfangsefni sem stafa af tengslum hafnaraðstöðu og annarra verndarráðstafana hafnar,
- greina hvaða starfsfólk hafna sætir athugun á bakgrunni og/eða öryggisheimild sökum þess að það starfar á svæðum tengdum mikilli hættu,
- skipta höfn í svæði, ef það kemur að gagni, með tilliti til líkinda á váatvikum. Svæði verða ekki aðeins metin með hliðsjón af beinni lýsingu þeirra sem hugsanlegt skotmark heldur verður einnig miðað við hugsanlegt hlutverk þeirra sem aðkomuleið ef gerð er áráð á nærliggjandi svæði.
- greina áhættufrávik, t.d. þau sem byggjast á ártíðabundnum sveiflum,
- greina einkenni hvers undirsvæðis, svo sem staðsetningu, aðgengi, orkugjafa, samskiptakerfi, eignarhald og notendur auk annarra þátta sem teljast mikilvægir með tilliti til verndar,
- greina hugsanlega atburðarás ógnar í tengslum við höfnina. Höfnin í heild sinni eða sérstakir hlutar grunnvirkis hennar, fólk eða flutningatæki innan hafnar geta verið beint skotmark ógnar sem hefur verið greind,
- greina tilteknar afleiðingar atburðarásar ógnar. Afleiðingar geta haft áhrif á eitt eða fleiri undirsvæði. Bæði beinar og óbeinar afleiðingar verða greindar. Veita skal hættu á mannskaða sérstaka athygli,
- greina hvort hugsanlega sé hættu á klasaáhrifum váatviks,

- greina veitur hvers undirsvæðis,
- greina alla skipulagsþætti sem tengjast hafnarvernd í heild, þ.m.t. skipting á milli allra stjórnvalda sem tengjast vernd, fyrirbyggjandi reglur og verklagsreglur,
- greina veitur allra verndarþátta sem tengjast málefnum á sviði stjórnunar, löggjafar og verklagsreglna,
- greina ráðstafanir, verklagsreglur og aðgerðir sem miða að því að draga úr hættulegum veilum. Sérstök áhersla verður lögð á þörfina á aðgangsstýringu og aðferðir við hana eða takmarkanir á aðgengi að höfninni allri eða tilteknum svæðum hafnarinnar, þ.m.t. greining á farþegum, starfsmönnum hafnarinnar eða öðrum starfsmönnum, gestum og áhöfnum skipa, þörf á eftirliti með svæðum og starfsemi ásamt eftirliti með farmi og farangri. Ráðstafanir, verklagsreglur og aðgerðir verða í samræmi við fyrirsjáanlega áhættu sem getur verið breytileg eftir hafnarsvæðum,
- greina hvernig ráðstafanir, verklagsreglur og aðgerðir verða styrktar ef vástig verður hækkað,
- greina tilteknar kröfur um hvernig taka eigi á vel þekktum verndarvanda svo sem „grunsamlegum“ farmi, farangri, eldsneyti, vistum eða einstaklingum, óþekktum böggjum, þekktum hættum (t.d. sprengju). Með slíkum kröfum er lagt mat á skilyrði um hvort brýnt sé annaðhvort að afmá áhættuna þar sem staðið er frammi fyrir henni eða eftir að hún hefur verið færð á öruggt svæði,
- greina ráðstafanir, verklagsreglur og aðgerðir sem miðast að því að takmarka og draga úr afleiðingum,
- greina verkþætti sem gera kleift að gripið sé til viðeigandi og réttar framkvæmdar þeirra ráðstafana, verklagsreglna og aðgerða sem greindar eru,
- leggja sérstaka áherslu á, eftir því sem við á, tengsl við aðrar verndaráætlanir (t.d. verndaráætlanir fyrir hafnaraðstöðu) og aðrar fyrirbyggjandi verndaráætlanir. Einnig verður lögð áhersla á tengsl við aðrar viðbragðsáætlanir (t.d. viðbragðsáætlun ef olíuslys verður, neyðaráætlun hafnar, áætlun um læknisfræðilegt inngrip, áætlun ef kjarnorkuslys verður, o.þ.h.).
- greina þörf á boðskiptum fyrir framkvæmd ráðstafana og verklagsreglna,
- leggja sérstaka áherslu á ráðstafanir til að koma í veg fyrir að viðkvæmar verndarupplýsingar birtist opinberlega,
- greina þörfina á því að hvaða marki þeir sem eru beinlínis viðriðnir málið þurfa að vera upplýstir auk almennings, eftir því sem við á.

II. VIÐAUKI

VERNDARÁÆTLUN HAFNAR

Í verndaráætlun hafnar er sett fram verndarfyrirkomulag hafnarinnar. Hún verður byggð á niðurstöðum áhættumats fyrir höfn. Í henni eru settar fram skýrt skilgreindar ráðstafanir. Í henni er kveðið á um eftirlitskerfi sem gerir kleift, ef nauðsyn krefur, að grípa til viðeigandi ráðstafana til úrbóta.

Verndaráætlun hafnar verður byggð á eftirfarandi almennum þáttum:

- að greina öll svið sem hafa þýðingu fyrir hafnarvernd. Eftir eðli áhættumatsins geta ráðstafanir, verklagsreglur og aðgerðir verið mismunandi frá einu undirsvæði til annars. Staðreyndin er sú að sum undirsvæði kalla á öflugri fyrirbyggjandi ráðstafanir en önnur. Sérstök áhersla verður lögð á tengsl milli undirsvæða eins og bent er á í áhættumati fyrir höfn,
- að tryggja samræmingu verndarráðstafana á svæðum með mismunandi verndarþarfir,
- að kveða á um, ef nauðsyn krefur, breytilegar ráðstafanir bæði með tilliti til mismunandi hluta hafnar, breytilegs vástigs og sérstakra rannsóknargagna,
- að greina það stjórnskipulag sem styður að hafnarvernd sé aukin.

Samkvæmt verndaráætluninni og á grunni þessara almennu þátta verður verkefnum úthlutað og vinnuáætlanir tilgreindar á eftirtöldum sviðum:

- aðgangskröfur. Fyrir sum svæði öðlast kröfur því aðeins gildi þegar vástig fer yfir tiltekið lágmarksviðmið. Allar kröfur og viðmið koma fram í heild sinni í verndaráætlun hafnar,
- kröfur um eftirlit með persónuskilríkjum, farangri og farmi. Kröfur kunna að gilda um undirsvæði eða ekki; kröfur kunna að gilda í heild sinni á mismunandi undirsvæðum eða ekki. Einstaklingar sem fara inn á undirsvæði eða dvelja þar kunna að sæta eftirliti. Verndaráætlun hafnar bregst með viðeigandi hætti við niðurstöðum áhættumats sem er tækið sem notað er til að greina verndarþörf hvers undirsvæðis á hverju vástigi. Ef sérstök auðkenniskort eru útbúin í tengslum við hafnarvernd verða settar skýrar verklagsreglur um útgáfu, eftirlit með notkun og skil slíkra skjala. Í slíkum verklagsreglum verður tekið tillit til sérstakra þarfa tiltekinna hópa notenda hafna þar sem gert er kleift að beita sérhæfðum ráðstöfunum í því skyni að takmarka neikvæð áhrif eftirlitskrafna. Í þessum hópum eru a.m.k. farmenn, starfsmenn stjórnvalda, fólk sem starfar reglulega innan hafnar eða heimsækir hana reglulega, íbúar sem búa innan hafnarinnar og fólk sem vinnur stöku sínum við höfnina eða heimsækir hana stöku sínum,
- tengsl við stjórnvöld sem sjá um eftirlit með farmi, farangri eða farþegum. Ef nauðsyn krefur er ætlunin að koma á tengslum við upplýsinga- og aðgangsheimildarkerfi þessara stjórnvalda, þ.m.t. möguleikar á aðgangsheimildarkerfi fyrir komu,
- verklagsreglur og ráðstafanir til að fást við grunsamlegan farm, farangur, eldsneyti, vistir eða einstaklinga, þ.m.t. greining á öruggu svæði; sem og fyrir áhyggjuefni í tengslum við vernd og bresti í hafnarvernd,
- eftirlitskröfur fyrir undirsvæði eða starfsemi innan undirsvæða. Þörfin á tæknilausnum og lausnum sjálfum verður metin á grunni áhættumats hafnarinnar,

- vegvísar. Svæði þar sem eftirlitskröfur gilda verða merkt með vegvísam á viðeigandi hátt. Eftirlits- og aðgangskröfur taka með viðeigandi hætti mið af öllum gildandi lögum og venjum sem við eiga. Vöktun á starfsemi verður merkt með viðeigandi hætti krefjist innlend löggjöf þess.
- miðlun upplýsinga og aðgangsheimildir. Allar viðeigandi upplýsingar um siglingavernd verða sendar með viðeigandi hætti samkvæmt viðmiðunum um aðgangsheimildir sem koma fram í áætluninni. Með hliðsjón af því að sumar upplýsingar eru viðkvæmar verða þær aðeins sendar áfram ef viðkomandi þarf að fá vitneskju um þær en þeim skulu einnig fylgja, ef nauðsyn krefur, verklagsreglur um tilkynningar sem ætlaðar eru almenningi. Viðmiðanir um aðgangsheimildir eru hluti af áætluninni og er ætlað að vernda viðkvæmar verndarupplýsingar gegn óheimilli birtingu,
- tilkynning um váatvik. Með það í huga að tryggja skjót viðbrögð er sett fram í verndaráætlun hafnar skýr krafa um að verndarfulltrúa hafnar og/eða stjórnvöldum hafnarverndar verði tilkynnt um öll váatvik,
- samþætting við aðrar fyrirbyggjandi áætlanir eða starfsemi. Í áætluninni er sérstaklega kveðið á um samþættingu við aðra fyrirbyggjandi eftirlitsstarfssemi sem er í gildi hjá höfninni,
- samþætting við aðrar viðbragðsáætlanir og/eða að hún feli í sér sérstakar viðbragðsráðstafanir, verklagsreglur og aðgerðir. Í áætluninni er lýsing á samskiptum og samvinnu í tengslum við aðrar viðbragðs- og neyðaráætlanir. Ef nauðsyn krefur er fundin lausn á hvers kyns ágreiningsefnum og annmörkum,
- menntunar- og þjálfunarkröfur,
- starfandi verndaraðili hafnar og starfsreglur. Í verndaráætlun hafnar eru upplýsingar um verndaraðila hafnar, verkaskiptingu og starfsreglur hans. Í henni eru einnig upplýsingar um samhæfingu við verndarfulltrúa hafnaraðstöðu og verndarfulltrúa skipa, eftir því sem við á. Í henni eru tilgreind verkefni hafnarverndarnefndar ef slík nefnd er fyrir hendi,
- málsmeðferð um að aðlaga og uppfæra verndaráætlun hafnar.

III. VIÐAUKI

KRÖFUR UM GRUNNVERNDARÞJÁLFUN

Hinar ýmsu þjálfunaræfingar, sem verndarfulltrúar hafna kunna að taka þátt í ásamt viðeigandi yfirvöldum aðildarríkja, verndarfulltrúum útgerðarféлага eða verndarfulltrúum skipa, séu þeir til staðar, fara fram a.m.k. einu sinni á hverju almanaksári en þó mega aldrei líða meira en 18 mánuðir á milli æfinga. Þegar óskað er eftir þátttöku verndarfulltrúa útgerðarféлага eða verndarfulltrúa skipa í sameiginlegum þjálfunaræfingum ber að hafa í huga hvaða afleiðingar það hafi fyrir skipið með tilliti til verndar og starfsemi þess. Þjálfunaræfingunum er ætlað að prófa boðskipti, samhæfingu, hvort tilföng séu fyrir hendi og viðbrögð. Þessar þjálfunaræfingar geta verið:

- 1) verklegar viðbragðsæfingar,
- 2) skrifborðsæfingar með hjálp hermis eða í námskeiðsformi eða
- 3) samhliða öðrum æfingum sem haldnar eru, s.s. æfingum í viðbúnaði í neyðartilvikum eða æfingum annarra hafnaríkisyfirvalda.

IV. VIÐAUKI

SKILYRÐI SEM VIÐURKENNDUR VERNDARAÐILI ÞARF AÐ UPPFYLLA

Viðurkenndur verndaraðili skal geta sýnt fram á:

- 1) sérfræðipækkingu á viðeigandi þáttum hafnarverndar,
- 2) tilhlýðilega þekkingu á rekstri hafna, þ.m.t. þekking á hönnun hafna og hafnargerð,
- 3) tilhlýðilega þekkingu á annarri starfsemi sem tengist verndarmálum og kann að hafa áhrif á hafnarvernd,
- 4) hæfni til að meta líklega verndaráhættu sem kann að steðja að höfn,
- 5) hæfni til að viðhalda og auka sérþekkingu starfsmanna sinna á hafnarvernd,
- 6) hæfni til að fylgjast með áframhaldandi áreiðanleika starfsmanna sinna,
- 7) hæfni til að viðhalda viðeigandi ráðstöfunum til að forðast óheimila birtingu eða aðgang að viðkvæmu efni um verndarmál,
- 8) þekkingu á viðeigandi innlendri og alþjóðlegri löggjöf og verndarkröfum,
- 9) þekkingu á ríkjandi ógn við siglingavernd og mynstri þar að lútandi,
- 10) hæfni til að bera kennsl á og finna vopn, hættuleg efni og tæki,
- 11) hæfni til að þekkja, án mismununar, einkenni og hegðunarmynstur einstaklinga sem líklegir eru til að ógna hafnarvernd,
- 12) þekkingu á tækni sem beitt er til að sniðganga verndarráðstafanir,
- 13) þekkingu á verndar- og eftirlitsbúnaði og -kerfum og takmörkunum við notkun þeirra.

Viðurkenndur verndaraðili, sem hefur gert áhættumat eða endurskoðað slíkt mat fyrir höfn, má ekki semja verndaráætlun hafnar eða endurskoða hana fyrir sömu höfn.
